

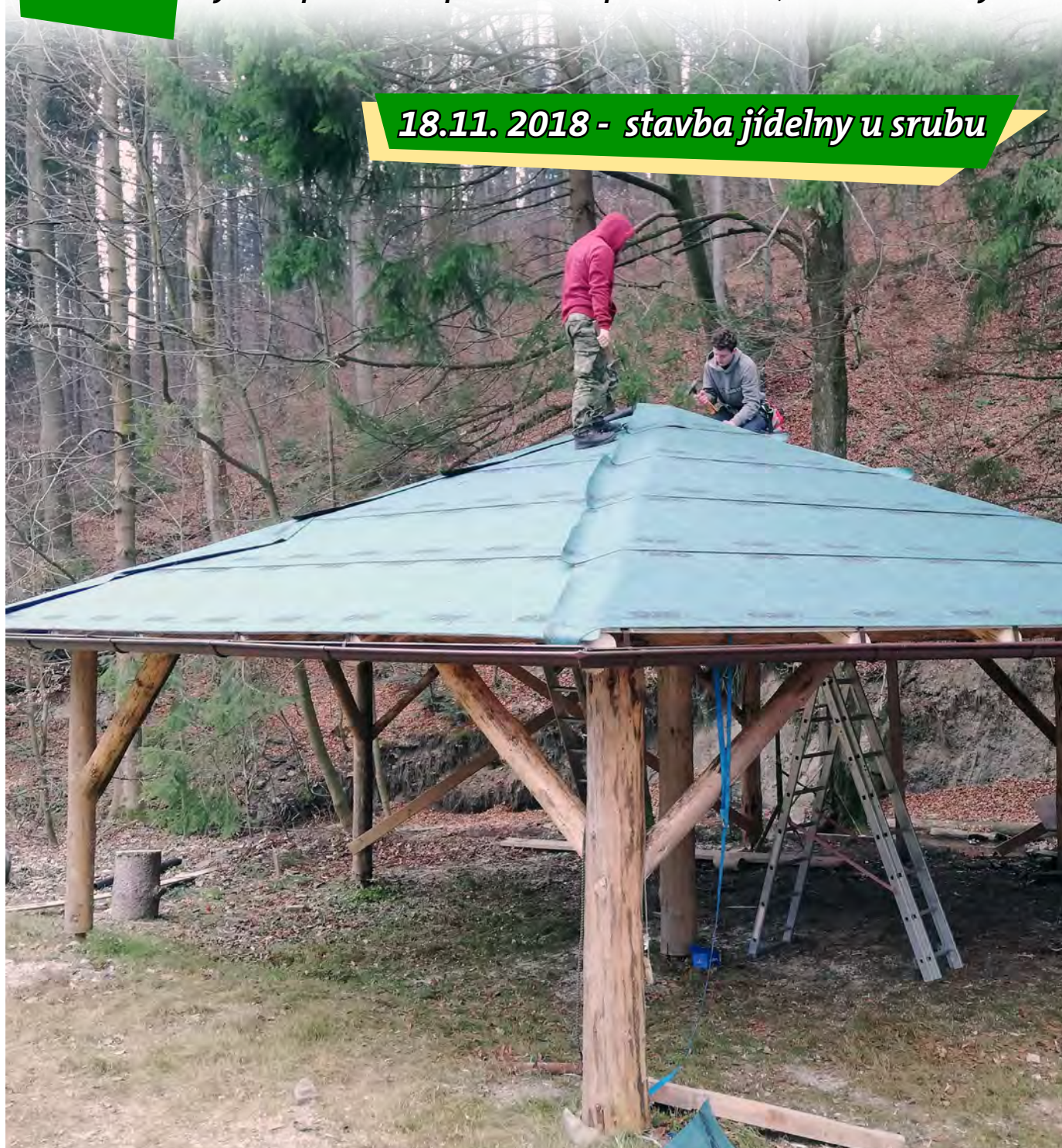
ŠESTÁK

oddílový časopis 6. koedukovaného oddílu a 6. oldskautského klubu Junáka - českého skauta v Kateřiních

číslo **148**

vydáno pro vnitřní potřebu 17. prosince 2018, nákladem 50 výtisků

18.11. 2018 - stavba jídelny u srubu

www.SESTKA.eu

www.OLDSKAUTI.cz

Oddílová ŠESTKA Rada Kateřinice

V našem DBCB se v listopadu konal tradiční **SEČIN** - setkání činovníků střediska. Dvoudenní setkání vůdců všech oddílů vsetínského střediska bylo zaměřeno na sdílení zkušeností - úspěchů i problémů jednotlivých oddílů a plánování. V servisteamu byla ŠESTKA zastoupena spolehlivou Lilou : -)

Na účet střediska dorazila účelová **dotace** od OÚ Kateřinice ve výši 17 600 Kč na projekt ŠESTKY.

Ač není účetnictví našeho střediska ještě uzavřeno, předpokládáme, že **hospodaření DBCB** neskončí prodělkem (jak tomu bývalo prvních cca 8 let existence Dětského bezbariérového centra Březiny). Této skutečnosti nasvědčuje i fakt, že letos bylo naše centrum obsazené o rovných 7 dní déle než v roce předešlém. Tento fakt nás velmi těší a proto děkujeme za projevenou podporu a přízeň všem pobytníkům, z nichž určité procento tvoří i naši bývalí i aktuální členové či jejich rodinní příslušníci. V neposlední řadě patří také VELKÝ DÍK všem, kteří věnovali (nejen) během společných brigád svůj volný čas ve prospěch zvelebování našeho srubu.

I letos budou členové vsetínského střediska zajišťovat dovoz **Betlémského světla**. Letos se bude jednat už o třicátou cestu. Světlo bylo

zapáleno dne 28. 11. 2018 v jeskyni narození Ježíše. Odtud putovalo letecky do Evropy ve speciálním kontejneru. Čeští skauti si jej převezmou v rakouském Linci, odkud jej odzvezou vlakem do Českých Budějovic, kde si jej další skautští kurýrové převezmou a štafetou předají po celé ČR. Naše středisko bude světlo rozdávat v pátek 21. 12. 2018 od 17:00 u Kulturního domu Vsetín, odkud si můžete toto světlo odnést i vy.

Tajná činnost družin je v plném proudu. Seno (člen družiny Šneků) na družinovce oznamoval, že z něj jeho ségra Karel (členka družiny Žab) tahá informace i několikrát denně, ale on mlčí. Šneci sice byli při výrobě družinového vánočního dárku oldskautským agentem vyfoceni, ale fotografie nebyly zveřejněny, aby byla zachována rovnost pátrání ostatních družin.

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY otiskly 12.12.2018 zvláštní **celostránkovou inzerci** (běžná ceníková cena je přes 500 000 Kč - věnovala ji agentura HB MÉDIA). Stránce vévodí nápis **DĚKUJEME!** Je věnována skautským dobrovolníkům. Obsahuje tisíce jmen a najdeš tam i ta z ŠESTKY: Fanta, Denis, Mája, Pazzicz, Dita, Kikina, Janina, Bára, Dazul, Pípa, Bobina, ... Přesvědčit se můžeš i na <https://www.skaut.cz/wp-content/uploads/2018/12/skaut-dikydobrovolnikum-print.pdf>

oddílovka - 5.10.2018

MILÍ RODIČOVÉ

Pokud jste aktivní na internetu, budeme rádi, když se připojíte do „přátel“ a „olajkujete“ naše Facebookové profily – ŠESTKY, DBCB i OLDSKAUTŮ. Mimo jiné budete mít i nejčerstvější informace, zprávy a fotografie z toho, co právě "hýbe oddílovým životem".

REGISTRACE NA ROK 2019

Milí rodiče,

jako každý rok se v době podzimu na Vás obrácíme s nabídkou přímé podpory skautského oddílu ŠESTKA Kateřinice, ve kterém Vaše dítě tráví nemalou část svého volného času, a to formou registračního příspěvku.

Tento příspěvek vybíráme za každého člena jednou ročně. Jeho výše pro rok 2019 zůstává stejná jako loni, tedy 350 Kč. Tuto částku odvádíme vyšším organizačním složkám (středisko, okres, kraj, ústředí), které nám na oplátku zajišťují adekvátní servis (např. pojištění dětí, dotace od Ministerstva školství atd.). Každý registrovaný člen díky registraci bude také dostávat **skautský časopis**, který je vhodný pro jeho věkovou kategorii.

Na některé z oddílových investic však nelze čerpat finanční prostředky z dotací, a tak jsme nuceni si tyto prostředky získat jiným způsobem. Proto Vám nabízíme stejně jako v minulých letech 3 výše registračního poplatku a je jenom na Vás, který zvolíte.

1) **350Kč** – základní registrační příspěvek, celou tuto částku odvádíme vyšším organizačním složkám Junáka

2) **700Kč** – zvýšený registrační příspěvek, z něhož 350Kč oddíl odvede vyšším organizačním složkám Junáka a 350Kč zůstane v oddílové pokladně přímo pro naši potřebu

3) **1000Kč** – sponzorský registrační příspěvek, z něhož 350Kč oddíl odvede vyšším organizačním složkám Junáka a 650Kč zůstane v oddílové pokladně přímo pro naši potřebu. Tato částka bude použita na další zkulturnění prostoru našich kluboven, případně na nutné opravy či potřeby oddílu.

Při registraci zároveň vybíráme **vyplněné lístečky**. Prosíme tímto všechny o vyplnění a odevzdání spolu s poplatkem, i když už jste ho vypisovali třeba minulý rok. Některé údaje se mohou měnit a je nutné, abychom v oddíle měli aktuální informace. Tyto informace nikam nebudeme šířit, slouží pouze pro vnitřní potřeby oddílu. Lísteček je součástí tohoto dopisu. Děkujeme.

Největší výhodou registrace je bezesporu pojištění na všech oddílových akcích, takže můžeme registraci jenom doporučit. Nabízíme také možnost zaplatit registrační poplatek na části, stačí se domluvit s kýmkoliv z vedení oddílu. **DŮLEŽITÉ!** Letos registrační příspěvky vybíráme pouze **do 15.ledna 2018** z důvodu odevzdání na středisko!!!

Příspěvky můžete předat nebo poslat po dětech spolu s vyplněným lístečkem **rádcům/vůdcům** družinek (Myši, Šáši, Rexovi, Janině, Báře, Kikině) nebo přímo vůdci oddílu Fantovi či Dítě.

Děkujeme,

za 6. koedukovaný oddíl Kateřinice

Fanta – Radim Zbranek, vůdce oddílu

„Ve štěstí pomatuj na neštěstí. V létě je dobré pomatovat na zimu a udělat si zásoby.“

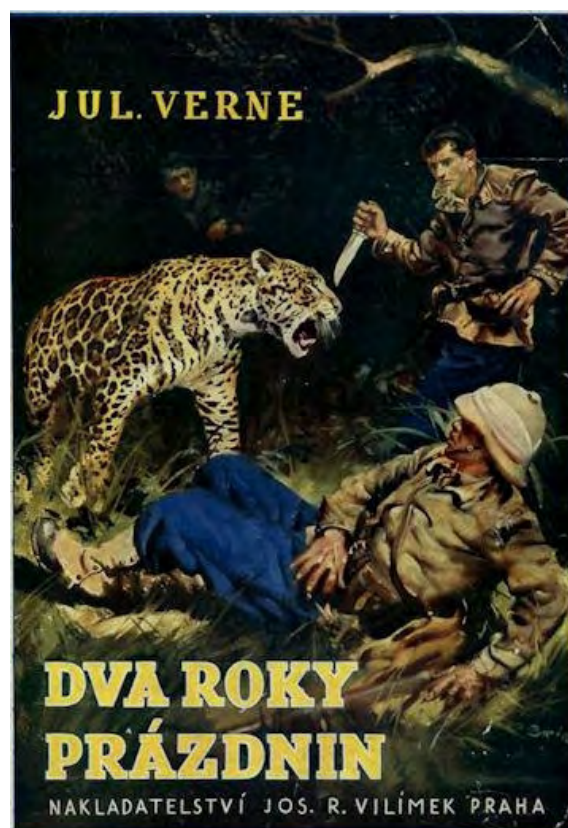
- Baltasar Gracián -

100 KNIH

KTERÉ MUSÍŠ PŘEČÍST NEŽ ZESTÁRNEŠ

DVA ROKY PRÁZDNIN

Jules Verne v knize zpracoval napínavý příběh patnácti chlapců, kteří si vyjeli na prázdninový výlet jachtou na moře. Po zakotvení v Aucklandu na Novém Zélandu odešla posádka na břeh a loď se díky nedopatření dostala zpět na moře. Zde byla hroznou bouří zahánána k břehům pustého ostrova kdesi v jižním Pacifiku, kde ztroskotala. Tak se z městských školáků, z nichž nejmladšímu bylo osm a nejstaršímu čtrnáct let, stali robnizoni, odkázaní jen sami na sebe. Většina z nich byli Britové, nejstarší byl Američan a dva chlapci byli Francouzi. Jejich prázdninový výlet se protáhl na dlouhé dva roky. Za tu dobu si chlapci na ostrově vybudovali vzkvétající osadu, kde každý pracoval podle svých sil a schopností a podřizoval se nutné kázni. Proto mohli úspěšně čelit všem nebezpečím a překlenout i vážnou roztržku, která hrozila rozdělit osadu na dva tábory. Když na ostrově přistála skupina pirátů, podařilo se jim za pomoci dvou dospělých lidí z bývalé posádky pirátské lodi nad zločinci zvítězit a po mnohých útrapách se navrátit zpět do vlasti. V této knize Verne opět ukázal (jako v mnoha jiných svých dílech) sílu kolektivu, který je schopen dosáhnout takových výsledků, jakých by nikdy nemohl člověk dosáhnout sám.

JULES VERNE (*1828 +1905) - francouzský spisovatel a dramatik, jeden z nejprekládanějších francouzsky píšících autorů vůbec. Studoval práva a po studiích pracoval na burze. Zpočátku se pokouší o tvorbu dramatickou, nemá ale úspěch – na dráhu romanopisce ho pak přivede velký ohlas jeho cestopisných románů (např. „Pět neděl v balóně“). Záhy se pak Jules Verne stává světoznámým spisovatelem pro mládež (i když sám si přeje napsat „román o vědě“ pro dospělé). Svými, poutavým stylem psanými dobrodružnými romány, v nichž jsou zobrazeny nejrůznější, ve Vernově době (zatím) neexistující, technické vynálezy, se stává zakladatelem nového literárního žánru, tzv. sci-fi, zároveň jimi neskrývaně sleduje výchovné cíle. Verne věří, že rozvoj moderní techniky povede zároveň k rozvoji lidské společnosti, že přispěje k sociálnímu a morálnímu pokroku lidstva.

... Dne 27. března neobyčejně velký úlovek vyvolal nesmírně komickou scénu. Když odpoledne přestalo pršet, vyšli si malí chlapci se svým rybářským náčiním k říčce. Náhle se odtamtud ozval výkřik, sice radostný, ale volající o pomoc.

Gordon, Briant, Service a Moko přerušili svou práci na škuneru a rozběhli se k místu, odkud zněl pokřik. Za chvíli přeběhli vzdálenost pěti nebo šesti set kroků, která je od říčky dělila.

„Pojďte! Pojďte!“ volal Jenkins.

„Podívejte se na Costara a na jeho koně!“ křičel Iver-son.

„Rychleji, Briante, rychleji, nebo nám uteče!“ opakoval Jenkins.

„Dost už! Dost! Sundejte mě! Bojím se!“ naříkal Costar a mával rukama.

„Hyje! Hyje!“ křičel Dole, když si sedl za Costara na pohybující se tělo.

Nebylo to nic jiného než želva obrovských rozměrů, jedna z velkých mořských želv, které lodníci často zastihují při spánku na mořské hladině. Tentokrát ji chlapci zastihli na pobřeží. Želva se snažila utéci do svého přirozeného živlu.

Chlapci jí uvázali na vystrčenou hlavu provaz, ale marně se snažili zvíře udržet. Želva pokračovala v cestě, a i když nelezla nijak rychle, „táhla“ s tak neodolatelnou silou, že za sebou vlekla celou dětskou skupinu. Jenkins z taškářství posadil Costara želvě na štít, za ním se obkročmo posadil Dole a ten držel malého chlapce, který neustále zoufale křičel, čím silněji, čím více se želva blížila k moři.

„Drž se dobře! Drž se, Costare!“ volal Gordon.

„A dej si pozor, aby se ti kuň nesplašil!“ vykřikl Service.

Briant se nemohl ubránit smíchu, protože žádné nebezpečí nehrozilo. Jakmile Dole Costara pustí, může se chlapec jen skulit na zem a bude po strachu. Důležitější bylo zvíře chytit. Ale ani když Briant a ostatní chlapci spojili své síly, nepodařilo se jim želvu zastavit. Teď museli vymyslet nějaký způsob, jak jí zabránit v další cestě, dříve než jim zmizí pod vodou, kde by už byla v bezpečí.

Revolverů, kterými se Gordon a Briant před odchodem ze škuneru ozbrojili; použít nemohli, protože kulka želví štít neprorazí. A kdyby se do ní pustili sekerou, zatáhne želva hlavu i nohy do krunýře, mimo dosah sekery.

„Je jen jeden prostředek,“ řekl Gordon.

„Musíme ji převrátit na záda!“

„Ale jak?“ namítl Service.

„To hovado váží nejméně tři metráky a to nebudem moci nikdy...“

„Sochory! Sochory!“ zvolal Briant.

A rozběhl se s Mokem úprkem k Chrtu.

V té chvíli byla želva asi třicet kroků od moře. Gordon rychle sundal Costara i Dolea ze štítu. Pak vzali všichni provaz a táhli ze všech sil. Ale zpomalit pohyb zvířete nedokázali. Mělo takovou sílu, že by bylo utáhlo celou Chairmanovu školu.

Naštěstí se Briant s Mokem vrátili, dříve než želva dosáhla moře. Podstrčili jí pod štít dva sochory a těmi se jim jako pákami po značné námaze podařilo převrátit želvu na záda.

Teď byla konečně chycena, protože sama se na nohy převrátit nemohla.

A ve chvíli, kdy vystrčila hlavu, zasadil jí Briant sekerou takovou ránu, že byla okamžitě mrtvá.

„Tak co, Costare, ještě se toho velkého zvířete bojíš?“ ptal se chlapce.

„Ne... ne, Briante. Už je mrtvé!“

„To je dobré!“ zvolal Service.

„Ale vsadil bych se, že se ji neodvážíš jíst!“

„Copak se jí?“

„Samozřejmě!“

„Jestli je dobrá, tak ji budu jíst,“ prohlásil Costar a předem se už olizoval.

„Je výtečná!“ řekl Moko, který nijak nepřeháněl tvrzením, že želví

maso je neobyčejně jemné.

Protože nemohli pomýšlet na dopravu takového těla až k jachtě, museli želvu rozčtvrtit na místě. Byla to odporná práce, ale mladí trosečníci si už zvykali i na nepříjemnosti robinzonského života.

Nejobtížnější bylo rozbit štít tvrdý jako kov, o nějž by se bylo ostří otupilo. Chlapcům se však podařilo vrazit do švů štítu dláto. Pak maso rozsekali na kusy a odnesli je na Chrtu. Toho dne se mohli všichni přesvědčit, že želví polévka je výtečná. A to nemluvíme o želví pečení, kterou chlapci přímo hltali, ač ji Service nechal nad příliš žhavým uhlím trochu připálit. I Fan svým způsobem dokázal, že ani psí plemeno nemůže pohrdat zbytky tak dobrého zvířete.

Želva jim dala pětadvacet kilogramů masa, takže mohli šetřit konzervy z jachty.

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

PODZIMNÍ VÝPRAVA 29.-30.10.2018

(Raptor) **1.den.** Ahoj, já jsem Raptor. Ráno jsem se probudil v 5:40, protože jedeme na výpravu do Lidečka. Jeli jsme autobusem na Vsetín a vlakem do Lidečka. Pak jsme šli asi 3 km pěšky, přišli jsme na chatu, chvíli jsme odpočívali a pak jsme měli program. Měli jsme vyluštit tajenku, ze které vyplynulo, že máme hledat poklad. Na druhé straně tajenky jsme měli mapu Lidečka, šli jsme podle mapy a v tajence bylo něco o jeskyni a pokladu. Tak asi po hodině jsme tam docápali a pak jsme zjistili, že jsme od chaty tak strašně blízko. Šli jsme lesem a cosi, kdesi, ale na jednom rozcestí furt rovně, tak jsme za 5 minut byli tam... no to už je jedno. Přišli

jsem na chatu, navečeřeli jsme se a šli spát.

(Mimi) Dne 29. 10. 2018 jsme jeli na podzimní výpravu do Lidečka. Vzbudila jsem se v 5:20. Nasnídala jsem se a už jsme jeli. Samozřejmě byla červená, tak jsme čekali až bude zelená. Zelená už byla, tak jsme jeli na zastávku. Myslela jsem si, že tam budu poslední, ale nebyla. Dali jsme dohromady peníze a rozdali jsme si čísla, abychom se neztratili. Autobus už dojel, tak jsme nastoupili a jeli jsme na Vsetín. Šli jsme na vlak. Čekali jsme a čekali a už jsme se dočkali, vlak už je tady a jeli jsme směr Lidečko. Už jsme v Lidečku a jdeme. Dozvěděli jsme se, že jdeme

špatně, tak se obrátíme a už jdeme dobře. Jdeme a jdeme, už nás bolí nohy. Tak už jsme skoro tam a Fanta nás vyfotí u kopce hnoje. Jdeme do kopce a z kopce. Konečně jsme u chaty a čekáme. Fanta říká, že máme doletět, abychom zjistili čísla na elektroměru. Rozložili jsme stoly a židle. Měli jsme vybaleno. Pak byl oběd a byla česneková polévka a špagety s omáčkou. Potom jsme šli ven a Fanta nás rozdělil do 5 skupin. Já jsem byla s Rexem, Tomem a Mikem. Měli jsme přenést Mika 5 kroků. Vystřídali jsme se. Jak jsme měli splněno, tak jsme luštili šifru. Měli jsme jít do jeskyně. Byla to dlouhá cesta, ale měli jsme to. Cesta zpátky byla lepší. Všichni jsme to přežili a měli jsme odměnu – čokoládu. Pak jsme měli nakreslit skautský znak. Byla večere a měli jsme chleba se salámem. Verča rozdala články a šli jsme hrát městečko Palermo. Potom jsme šli spát. Dobrou.

(Karen) Sešli jsme se na zastávce a rozdali si čísla a dali Slonovi peníze a než jsme se nadáli, tak už nám jel autobus na Vsetín. Vystoupili jsme na Vsetíně, spočítali se a rychlým krokem zamířili na vlakové nadraží a šli jsme si sednout ven. Hurá!!! Křičela jsem, že už přijel onen vlak, který by nás měl odvézt do Lidečka. Začala jsem hledat batoh, který jak se ukázalo byl o dvě lavičky vedle. Nastoupili jsme a posedali, jak jsme chtěli. Po pár minutách jízdy jsme uviděli ceduli Lidečko ves, tak jsme si vzali batohy a vystoupili ven. Pár minut jsme bloudili, jenže to se po chvílce uchýlilo ke konci. Konečně jdeme správně. Asi po kilometru jsem si začala stěžovat, že mě bolí nohy, jenže vedoucí mě ignorovali a já si pomalu uvědomovala, že kdyby kvůli mně zastavili, tak by si celou cestu někdo stěžoval a nikdy bychom tam nedošli. Ze tří kilometrů jsme ušli asi dva a půl kilomeru a narazili jsme na hranici louky a lesa. A já si pomyslela, že už to nemůže být daleko a taky nebylo. Došli jsme k chatě a položili si batohy, které byly těžké, až se nám je nechtělo táhnout. Nedaleko chaty se nacházel salón a altán, pod nímž byla bosá stezka. Sedli jsme si a pojídali svačiny, které jsme si přinesli a najednou Horka vstanula a oznámila všem, že lavičky, stoly i chata jsou čerstvě natřené. Vyšli jsme nahoru a vybalili si hlavní věci jako třeba spacák a karimatka. Šli jsme si hrát ven a než jsme se nadáli, byl oběd a šli jsme si umýt ruce a šli nahoru. Měli jsme rizoto a když jsem ochutnala, tak jsem byla v sedmém nebi a pomyslela jsem si, že Slon s Verčou mají kouzelné ruce. Polední klid byl skvělý až na to, že jsme měli službu. Dokončili jsme úklid a já si chtěla jít lehnout a spát, jenže všichni tam nahoře spali a chrapali tak jsem sešla dolů, řekla

jsem Fantovi, že jdu do lesa a šla jsem za holkama. Potkali jsme se dole u lesa a stavěli jsme Psychiatrickou poradnu Kateřinice, ale myslely jsme, že máme jen deset minut, jenže jsme měly mnohem více času, tak jsme pod altánem dělaly hvězdy a stojky. Nakonec nás Fanta zavolal na hru. Tak jsme hráli a hráli a na poslední hru venku jsme luštili šifru a plnili úkoly. Rozlouskli jsme šifru a šli jsme najít jeskyni, ve které mělo být překvapení. Párkrát jsme spadli a párkrát stoupli do kaluže, ale nevzdali jsme se a asi po deseti minutách prohledávání jeskyní konečně Šáša našla to překvapení. Byly ním čokolády a delisy. Sešli jsme se pod jeskyněmi a šli jsme zpátky na chatu. Konečně chata, byla jsem vděčná za to, že už jsme konečně tady. Šla jsem nahoru a lehla si na karimatku a jenom jsem slyšela VEČEŘE a už jsem spěchala, abych měla nějaký velký kousek chleba s marmeládou. A taky že jo. Po večeři jsme dělali skautskou známku na dopisy a také symboly, které bychom chtěli pro Českou republiku. Už byla tma a najednou někdo zaklepal na dveře. Lekla jsem se, jenže úplně zbytečně, byli to správcové této chaty a ukázalo se, že přišli opravit vodu a elektřinu. Nic jsme si z toho nedělali a šli jsme nahoru hrát městečko Palermo. Zhasli jsme žárovku a zapálili svíčku. Někde zhruba uprostřed hry si jeden ze dvou správců přišel s prosbou, jestli by jim Fanta nemohl jít pomoci. Šel a já si šla dolét čaj. Přišla jsem nahoru a vzala jsem si spacák a šla jsem si s ním lehnout do kroužku. Fanta přišel a dohráli jsme Palermo a Fanta nám oznámil, že si můžeme jít umýt zuby. Po chvíli jsme se vraceli z latrýny a já zakopla a spadla jsem a sekla jsem se mezi naliček a prsteníček. Slon mi to vydezinfikovala a já jsem se šla převléct do pyžama a spát, jenže jsem neusnula a přemýšlela jsem, co budeme dělat zítra.

(Savo) **2.den.** Dnes ráno jsme se probudili (nečekaně) a šli jsme na rozcvičku. Potom jsme šli na snídani, kde na nás čekal chleba s marmeládou a chleba se salámem. Pak jsme šli ven a hráli jsme na Buldoky, Krále, šlechtu a poddané, Veverky a kunu a Ruskou schovku. Potom jsme šli na oběd. Na oběd jsme měli zeleninovou polévku a česnekovou polévku a rizoto. Pak jsme si sbalili věci a šli jsme na vlak. Poté následovala cesta autobusem domů.

(Saša) Ráno jsem se probudila a psychicky se připravovala na krájení a mazání chleba, protože jsme s Mimi a Sárkou měly službu. Poté, co jsem se dozvěděla, že nestíháme, jsem vylezla z teploučkého spacáku a šla se převléct. Jak už asi tušíte, na snídani byl chleba s marmeládou. V životě bych nevěřila, že dokážu nakrájet dva chleby tak rychle. Mezitím

měli ostatní rozcvičku jako každé ráno na výpravě. Řeknu vám, nikdy jsem nebyla šťastnější, že zrovna dnešní rozcvička mě minula. Vyčerpávající byl už jen ten pohled na ně, jak musí běhat do kopce. Po samozřejmě výborné snídani jsme si šli vyčistit zuby. Vzhledem k tomu, že to byl poslední den a ty batohy by se samy nesbalily, museli jsme to udělat my. Když bylo dobaleno, šly se hrát hry. Pokud si správně pamatuji, první hra byla hra Na kuny. Zkrátka se běhalo sem a tam. Poté svačinka. Druhá hra, která byla chystaná nebojácnými skauty, byla Na krále a poddané. Takové to válení na zemi a čekání až do vás někdo vrazí a vy vypadnete. Po poměrně fyzicky vyčerpávající hře se šla hrát Ruská schovka. Následoval oběd. S plnými bříšky jsme si šli na malou chvilku lehnout. Kromě služby. Fanta přišel do chaty a řekl, že do deseti minut ať jsme venku. Hrál se nám všem neznámá hra. Bohužel nevím, jak se jmenovala. Jestli teda měla nějaké jméno. Stálo mě to jeden život ze tří než jsem pochopila o co v tom vůbec jde. Nicméně to byla dobrá hra. Samozřejmě jsme ještě museli nějak využít ty šátky. Rozdělili jsme se do dvojic. Já byla s Marcem, která mě vedla velmi zajímavou cestou (měla jsem zavázané oči). Když všechny dvojice dorazily na hřiště, následovala další hra. Tentokrát měla zavázané oči Marco a já ji měla navigovat při tzv. Slepé hoňce. Občas byly nějaké srážky. Vidoucí se vystřídali se slepýma a hrálo se chvilku dál. Nastala poslední hra. Pašeráci. Z názvu je to skoro jasné o co se jedná, ale kdybyste to chtěli vysvětlit, zeptejte se Fanty. Konečné uklízení chaty, rozdání jablíčka na cestu a rozloučení s kouzelným místem proběhlo bez komplikací. Při cestě domů vlakem a autobusem byli všichni unavení, ale určitě nadšení z toho, že můžou doma vyprávět o zážitcích z Podzimní výpravy 2018.

(Horka) Měla jsem dobrý sen. Byla v něm Karen, Mimi, já a Oreo. Karen v tom snu vždy řekla, ať se někam podívám. Já se vzbudila, sedla si, rozhlédla se, uvědomila si, že to byl sen, a zase usnula. Když

se to stalo asi po čtvrté, tak už jsem neusnula. Bylo 5:00. Chvilí jsem jen tak ležela a převalovala se a kolem 5:30 jsem sešla dolů. Četla jsem si a učila se španělštinu a fyziku a potom jsem jen tak ležela. V 6:00 někomu zazvonil telefon a do sedmi jsem se jen tak převalovala. Budíček byl v 7:00 a po pěti minutách byla rozcvička. Cvičili jsme angličáky atd. Rozcvičku měl Fanta, z rozcvičky jsme si šli umýt zuby a na snídani. Na snídani byl chleba s marmeládou. Po snídani jsme hráli Krále, Buldoky, Veverky a kuny a poslední Krále, šlechtu a poddané. Na svačinu byl oplátek a hráli jsme Ruskou ruletu a šli na oběd. Na oběd byla česnečka nebo zeleninová polévka a rizoto. Já jsem měla česnečku a s Karen jsme uvařily čaj. Celý polední klid, který trval 10-20 minut, jsem psala článek a přitom jsem se s Karen a Mimi dívala na Teorii velkého třesku. Bernadet řekla něco vtipného a Raptor se začal smát. Vzala jsem si pak batoh a byla jsem venku. Až byli venku všichni, svolal se nástup a my jsme šli na dolní louku a hráli jsme pašeráky. První byla druhá skupina. Já s Mimi jsme prohledávali Raptora asi půl hodiny, za uchem, ve vlasech, na podrážce atd. Stejně to vždycky přenesl. Potom šla naše skupina. Pomáhala jsem Mimi to schovat a nakonec jsem ji to schovala za tričko za štítek. Nikdo to nenašel. Já to přenesla vždycky v ruce, napoprvé mě prohledávali tři lidi, ale pronesla jsem to třikrát a potom už jsme šli. Vzali jsme si jabka. Já a Mimi jsme šly ještě vyfotit elektroměr a šli jsme dál a byla tam ta klikatá cesta, ale my jsme to struhli rovnou dole a po cestě jsme se pořád fotily a posílaly to Fantovi. Na vlakovém nádraží jsme museli na druhou stranu po tom mostu, který se mi strašně líbil a chtěla jsem přes něj přejít. Na druhé straně jsme se zase vyfotily a za chvíli jel vlak. Seděla jsem s Raptorem, Karen a Mimi v prvním kupé. Fanta pak vyhlásil vítěze pašeráků a prohráli jsme. Po příjezdu na Vsetín jsme přesedli do autobusu a odjeli do Ratiboře. V Ratiboři jsme dostali památeční lísteček. Řekli jsme si pokřik a šli domů.

ŠNEČÍ VÝPRAVA 10.11.2018

(Dejv) Ráno jsme měli sraz v 7 h u kina. Jel Rex, Kečibuz, Seno, Max, Pepa, Savo a já.

V Podlesí jsme vystoupili a šli na Jarcovskou gulu pěkně do kopce. Tam jsme si odpočinuli, pár fotek vyfotili a pokecali.

Poté jsme se vydali asi 7 km do Valmezu na bazén. Cesta byla celkem v pohodě. Počasí nám přálo. Na bazéně už byla jen dvouhodinová zábava a odpočinek.

Vyhledli jsme se stavili na kebab a prohlédli si náměstí. Pak byl čas na bus a cesta domů. Vystoupili jsme u Prefixu a pokračovali pěškobusem po cyklostezce do Ratiboře a to byl náš cíl. Výlet se po všech stránkách vydařil.

SRUB DINOTICE 15.-18.11.2018

(Fanta) Nastal čas se posunout opět o krok dál a z ušetřených penízků jsme se rozhodli opět zvelebit náš oddílový srub Dinotice a jeho okolí.

Naší prioritou bylo postavit postavit jídelnu (přístřešek) min. pro 30 lidí, tak aby za nepříznivého počasí měli táborníci kde jíst, vařit třeba hrát hry...

Celá akce měla několik etap. V r. 2016 jsme svařili patky a tehdy bez metru, pouze s provázkem, jsme vytyčili tvar a rozměry, s Lukym a Marťou ze žabek vykopali díry a patky zabetonovali.

Na začátku května 2018 jsme v Kateřinách natěžili 1. polovinu kulatiny na stavbu kostry, převezli do Dinotic, olúpali a za jeden víkend byla kostra bez zavětrování hotová.

Další etapa byla brigáda v září, kde jsme dodělali zavětrování a poslední dvě pozednice a zároveň vykopali a osadili novou kadiboudu. Následovala těžba 2. poloviny kulatiny, lúpání, převoz do Dinotic.

A 15.-18. listopadu jsme pokračovali v dokončení krovů, vaznic, šibeníc, a to od rána do tmy tmoucí při halogenech.

Natloukli jsme plný záklop z palubek, natáhli a zavětrovali jsme podkladovou folii pod bonský šindel, který jsme bohuže už nestihli začít pokládat. Osadili jsme rýny, což na 6ti uhelník nebyla žádná sranda. Mimo to na pozemek přijel na několik etap bagr z Obce Halenkov srovnávat louku, kde táborníci staví podsady. Tzn. vybírání kamení a jiné práce se zeminou nás ještě stále čekají...

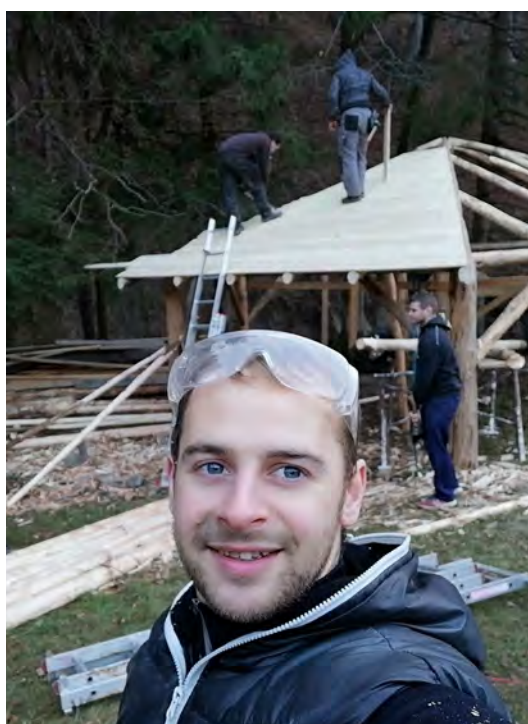

Prozatím za kus odvedené práce vděčím mnoha lidem, kteří si tu svou část určitě vyberou nějakým pobytem, táborem či výpravou do tohoto našeho útulného srubu. Akce polní kuchyně se zúčastnili: Luky, Marťa O., Rex, Tom Ul., Martin Ul., Miris, Buk, Deny, p. Hořanský, p. Hrbáček, Radek, Dazul, Pazič, Alík, Kečibuz, Dita, Šáša, Lila, Mimi, Pohorka, Bebe, Marco Polo, Flegy, kolegové od Fanty z práce a další se připomeňte :-)

A nyní hrubý odhad nákladů na stavbu a úpravu pozemku:

Řezivo :	3000 Kč
Doprava:	3000 Kč
Palubky:	20 000 Kč
Krytina + rýny:	30 000Kč
Zemní práce:	10 - 15 000Kč
Barva:	4000Kč
Spojovací material:	2000Kč

PLÁNOVANÉ AKCE

22.12. 2018 Vánoční vzpomínání (RS, OS, ...)

23.12.2018 Oddílové Vánoce - Cesta časem.

Scházet se začneme od 15:00 do 15:30. S sebou si nezapomeň kostým, ochutnávku cukroví, dárky pro ostatní, erární dárek a něco dobrého pro zvířátka (jablka, mrkev, sušený chleba,...). Rozchod bude od 17:30. Na tvou účast se těší Blešky a Žaby.

28.-30.12.2018 Polárka na Kusalínu. S sebou: karimatku, spacák, teplé zimní oblečení včetně rukavic a čepice, vhodnou obuv, přezůvky a převlečení do chaty, hygienické potřeby, malý ručník, baterku, ešus, lžičku, hrneček, deník, tužku, kpzku, šátek, kartičku zdravotní pojišťovny, léky, které pravidelně užíváš, 500 Kč (chata má přírážku za vánoční období),

svačinu a pití na cestu. Vše sbaleno v jednom batohu. Sraz je v pátek 28.12. v 6:50 u kina. Návrat v neděli 30.12. autobusem v 12:40 u kina.

11.1.2019 Oddílovka

25.1.2019 Oddílovka

Nahlášení zájemci se také budou v lednu účastnit **tříkrálové sbírky**. Veškeré pokyny k této akci dostanete od Janiny :-)

I v novém roce bude nadále platit pravidlo sudý týden = koná se oddílovka, lichý týden = nekoná se oddílovka!!! O případných změnách budeme všechny informovat. Sleduj pravidelně náš šestkařský FB, aby ti nic neuniklo :-)

Na vzniku **ŠESTÁKU číslo 148** se podíleli: Fanta, Raptor, Mimi, Karen, Savo, Sáša, Horka, Dejv, Dita a Dazul. Toto číslo ŠESTÁKA je určeno pro :